

ประวัติวัดรัตนาราม

วัดรัตนาราม ตั้งอยู่เลขที่ ๕๕๗ หมู่ที่ ๑ บ้านปากพะยูน ตำบลปากพะยูน อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง ๙๓๑๒๐ สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย พื้นที่ตั้งวัดเป็นที่เนินสูง ลาดต่ำมาทางทิศตะวันออก มีที่ดินตั้งวัดเนื้อที่ ๔๔ ไร่ ๑ งาน ๑๗ ตารางวา ตามเอกสาร ส.ค. เลขที่ ๕๒๗ และ ๕๒๘

ประวัติพระนอน

พระพุทธรัตนาราม(พระนอน)เป็นพระปราสาทประดิษฐานอยู่บนเนินควนภายใน วัดรัตนาราม (วัดบ่อหมาแป๊ะ) ตำบลปากพะยูน อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง ในเขตเทศบาลตำบลปากพะยูน สร้างเมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๑๔ ยาว ๒๒ ม. กว้าง ๕ ม. สูง ๓.๗๐ ม. โดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงถวายพระนามให้ ควนพระนอนที่ประชาชนชาวปากพะยูนเรียกจนเคยชิน เป็นเนินสูงสามารถมองเห็นทะเลสาบสงขลาได้ถึงสามด้าน คือ ด้านทิศตะวันออกมองเห็นทะเลหลวง ส่วนทางด้านทิศตะวันตกจะเห็นทั้งทะเลหลวง และอ่าวบางเตง สภาพธรรมชาติสวยงามเป็นป่าละเมาะหนาแน่น มีพันธุ์ไม้หายากชนิด ที่ผ่านมาพระพุทธรัตนาราม และควนพระนอนขาดการดูแลสภาพเสื่อมโทรม และเป็นแหล่งมั่วสุมของวัยรุ่นในทางไม่ดี จนกระทั่งพระศรี ปิยะธัมโม ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ที่ปากพะยูนและจำพรรษาอยู่ในระจิมทองนทบุรี ได้มาบูรณะองค์พระโดยได้เริ่มปรับปรุงฐานและจะปรับปรุงสภาพพื้นที่โดยรอบของควนพระนอน เมื่อโครงการแล้วเสร็จก็จะเป็นพื้นที่ "พุทธอุทยานควนพระนอน"

โครงการพัฒนาวัด-พัฒนาคน "วงศ์รัตน์ เพชรตึบ" ส.อบจ.พัทลุง

วงศ์รัตน์ เพชรตึบ สมาชิกสภาองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดพัทลุง หรือ ส.อบจ.พัทลุง เขต อ.ปากพะยูน จัดทำโครงการที่น่าสนใจ คือ โครงการ "พัฒนาวัด พัฒนาคน" เป็นวัดอยู่ในเขต เทศบาลตำบลปากพะยูนมีพระนอนยาว ๒๒ เมตรอยู่บนควน สร้างเมื่อ ๔ ก.ค. ๒๕๑๔ ในหลวงทรงโปรดเกล้าฯ ถวายพระนามว่า **"พระพุทธรัตนาราม"** ประดิษฐานอยู่บนควนรัตนารามหรือวัดบ่อหมาแป๊ะ ขำรดทนต์โตรม จึงพร้อมพระภิกษุ และชาวบ้านปรับปรุง และทราบอีกว่ามีรอย พระพุทธบาทเก็บบอยู่ด้วย โดยบูรณะ เพื่อให้เป็นพุทธอุทยานควนพระนอน

"โดยมี ๔ กิจกรรม ๑.ปรับปรุงบันไดทางขึ้น ๑๐๗ ขั้น ๒.บูรณะองค์รัตนาราม ๓.สร้างศาลาถุ่มข ประดิษฐาน รอยพระพุทธบาท และ ๔.ปรับปรุงป่าละเมาะสองข้างทางขึ้น ผังขวาเป็นสถานที่ปฏิบัติธรรม ผังซ้ายเป็นที่พักผ่อนของประชาชน ทั้งหมดคือ พุทธอุทยานควนพระนอน กำหนดเสร็จ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๖ นี้ เพื่อฉลองปีพุทธชยันตี แล้วพร้อมเปิดในวันที่ ๑๐ สิงหาคม ซึ่งเป็นวันกำนันผู้ใหญ่บ้าน ผมประสานชมรมกำนันผู้ใหญ่เข้าร่วมด้วยเพื่อทำงานร่วมกันระหว่างท้องถิ่นกับท้องที่" "วงศ์รัตน์" มองว่า ท้องถิ่นมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศมาก เพราะทุกตารางนิ้วเป็นท้องถิ่น ถ้าท้องถิ่นทุกแห่งมีความพร้อมในการพัฒนาทุกด้าน สุดท้ายประเทศก็เจริญก้าวหน้า เพราะท้องถิ่นก็เหมือนประเทศเล็กๆ ประเทศหนึ่งปัญหาไม่มีทุกประเด็น รัฐบาลต้องสนับสนุนให้ท้องถิ่นมีความพร้อมในทุกด้านเพื่อการดูแลพื้นที่และบริการประชาชน

“เริ่มจากงบประมาณปี ๔๒ พ.ร.บ. กำหนดแผนฯกำหนดปี ๔๙ รายได้ท้องถิ่นต้อง ๓๕% ต่อรายได้
รัฐบาล วันหนึ่งปี ๕๖ ยังอยู่ที่ ๒๗.๒๗% เลย ส่วนงานนั้นบริการสาธารณะก็ให้ท้องถิ่นทำ รัฐบาลอย่ามาแย่ง
งานท้องถิ่นทำ ดูงาน เศรษฐกิจ ความมั่นคง และความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศไป ส่วนที่เหลือก็ให้ท้องถิ่น
ดำเนินการ” ทั้งหมดคือวิสัยทัศน์และโครง การที่ "วงศ์รัตน์ เพชรตึบ" ส.อบจ. พัทลุง เขต อ.ปากพะยูน จะ
ดำเนินการให้ลุล่วง เพื่อประโยชน์ของประชาชนชาวพัทลุงต่อไป

ประวัติวัดบ่อหมาเป๊ะ

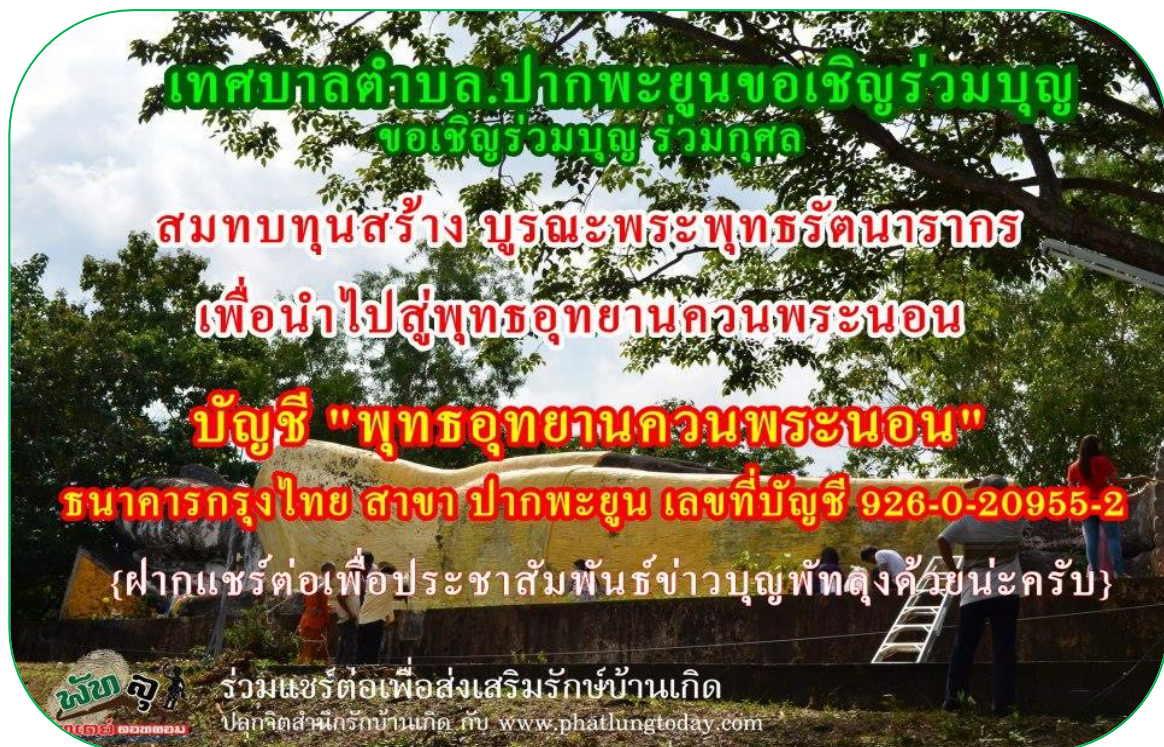
วัดบ่อหมาเป๊ะ สมัยที่พระอธิการสุขเป็นเจ้าอาวาส ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออก ของวัดปัจจุบัน มีห้วยกั้น เป็น สาเหตุที่เรียกวัดบ่อหมาเป๊ะ เพราะเมื่อก่อนที่ดินใกล้กับวัดมีคนจีนมาปลูกผักและขุดบ่อเพื่อตักน้ำรดผัก คนที่เดินทางไปมาหรือคนที่บ้านอยู่ในละแวกนั้นเมื่อไปตักน้ำก็ไปใช้หมาตักน้ำ(หมาคืออุปกรณ์ที่ใช้ในการตัก น้ำทำจากกาบหมาก กาบของหลาวโอนของเป๊ะทั้งหมดคือทั้งบ่อน้ำและหมาตักน้ำของเป๊ะเลยเรียกว่าบ่อหมา เป๊ะ หลังจากพระอธิการสุขมรณภาพ ผู้รับภาระเป็นเจ้าอาวาสคือพระครูศรีรัตนรักษ์ เมื่อท่านมาอยู่ที่วัด บ่อหมาเป๊ะเก่า เนื่องจากท่านมีความเชื่อในเรื่องการสร้างที่อยู่อาศัย ตามตำราบริเวณที่วัดบ่อหมาเป๊ะเก่าไม่ เหมาะในการสร้างที่อยู่อาศัย เพราะทำเลที่ตั้งเป็นหลังเต่า ผู้ที่สร้างที่อยู่อาศัยแล้วจะอยู่ได้ไม่นาน ท่านเลยย้าย วัดไปอยู่ใกล้กับเนินหรือที่คนภาคใต้ยมเรียกว่าควน โดยหน้าวัดก็จะมีห้วยไหลผ่าน การบุกเบิก วัดใน สมัยพระครูศรีรัตนรักษ์ ต้องอาศัยการไปตัดไม้ในที่ไกลๆ ต้องไปนอนพักค้างคืนคือต้องไปทำพื้ที่พัก เช่น การไปตัดไม้ที่บ้านทะเลเหมียง ก็ไปสร้างพื้ที่ทะเลเหมียงปัจจุบันคือโรงเรียนทะเลเหมียง ไปตัดไม้ที่พรุนาย ขาว ที่บ้านโคกสีก ที่บ้านโคกย่านาง ที่อำเภอบางแก้ว จังหวัดพัทลุง แล้วใช้ควายลากไม้กลับมาวัด ถ้า เป็นไม้ขนาดใหญ่ก็จะใช้วิธีการผูกแพล่องมาขึ้นที่หน้าวัดบ่อหมาเป๊ะเก่า ที่วัดของพระครูศรีรัตนรักษ์ท่านจะ เลี้ยงควายเอาไว้ลากไม้ ๕ ตัว แพลก บุญพันธ์เล่าให้ฟังว่า พ่อท่านวรรณเมื่อไม่มีกิจนิมนต์ไปไหน ก็จะไปตัด ไม้เพื่อนำมาสร้างวัดอยู่เสมอ ความอดสาหัสต้องมีสูงมาก แต่พระสงฆ์ในยุคก่อนก็ใช้วิธีนี้เช่นกัน เช่น พระครู วัดตานูกุล อดีตเจ้าอาวาสวัดควนฟาละมีซึ่งเป็นอาจารย์ของพระครูศรีรัตนรักษ์ ก็ต้องไปตั้งพื้ตัดไม้เพื่อ นำมาสร้างวัดที่บ้านหน้าท่า ภายหลังพระครูวัดตานูกุลไปตั้งพื้เพื่อรอรับไม้จากชาวบ้านที่ไปช่วยกันตัดบ้าน หน้าท่าก็มีชื่อเพิ่มเป็นหน้าทิดครู พระครูศรีรัตนรักษ์กว่าจะสร้างวัดบ่อหมาเป๊ะได้สำเร็จต้องมีแรงศรัทธาจาก ประชาชนในการร่วมแรงร่วมใจกันไปตัดไม้แล้วล่องพามาตามลำคลองนำมาแปรรูปแล้วทำการก่อสร้างดู เหมือนเป็นเรื่องง่าย แต่ต้องใช้ความพากเพียรสูง และในระหว่างการล่องแพนำไม้มาที่วัดเมื่อถึงเวลาเพลที่ไหน ก็สามารถแวะให้คนที่นั่นหุงข้าวให้ฉันท์เพลได้ทุกที่เพราะในละแวกนั้นไม่มีใครที่ไม่รู้จักพระครูศรีรัตนรักษ์ และโดยปกติวิถีของชาวบ้านไทยพุทธอยู่แล้วที่เมื่อมีใครไปที่บ้านก็จะต้องมีการหุงหาอาหารให้กิน ภัคดี สีสัมพูเล่าให้ฟังว่าพระครูศรีรัตนรักษ์ไปตัดไม้เพื่อนำมาทำเสาเข็มนั่งร้านเพื่อใช้ในการสร้างโบสถ์ที่บ้านท่าหยี บ้านบางตาลต้องไปพักอยู่ที่ศาลาท่าน้ำครั้งหนึ่งใช้เวลาหลายวันโดยนำเรือไปจากปากพะยูน และนำคน บางส่วนไปจากปากพะยูนและชาวบ้านในละแวกนั้นก็จะไปช่วยกันตัดช่วยกันลอกเปลือกไม้และนำลงไปในลำ เรือ อาหารการกินก็มีชาวบ้านนำมาถวาย เพราะคนในละแวกนั้นมีความเคารพศรัทธาพระครูศรีรัตนรักษ์อยู่ แล้วลูกหลานที่เป็นผู้ชายก็มักจะได้เครื่องรางของขลังของพระครูศรีรัตนรักษ์ไปใช้ป้องกันตัว เราจะเห็นได้ว่า ความสำเร็จในการบุกเบิกวัดของพระครูศรีรัตนรักษ์เริ่มต้นจากความมุนานะของพระครูศรีรัตนรักษ์เอง มา จากแรงศรัทธาของคนในท้องถิ่นที่มีต่อพระครูศรีรัตนรักษ์ และคนในพื้นที่ที่พระครูศรีรัตนรักษ์ไปตัดไม้ทั้งที่ ช่วยออกแรงตัดไม้ทั้งที่ช่วยหุงหาอาหาร ก็นับว่าเป็นการสร้างกุศลร่วมกันกับพระพุทธรศาสนา และได้แรง สามัคคีของหมู่คณะจริงๆ ไม่เหมือนกับยุคปัจจุบันที่เราลงเงินกันเพียงอย่างเดียวในการร่วมสร้างเทคนิควิธีใน การสร้าง

อ้างอิง วิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีจัดทำโดย นางสาว พนิสรณ์ สีลา โรงเรียนหารเทารังสี ประชาสรรค์

พระพุทธรัตนารากร(พระนอน)เป็นพระปราไสยาท

วัดรัตนาราม (วัดบ่อหมาเป๊ะ) ตำบลปากพะยูน อำเภอบางแก้ว จังหวัดพัทลุง ในเขตเทศบาล
ตำบลปากพะยูน โดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงถวายพระนามให้ คือนพระนอน

รอยพระพุทธรบาท บนคานพระนอน

พระพุทธรัดนาก (พระนอน)

Chaturaphak Pavilion Replica

พระพุทธรัดนาก (พระนอน)

Buddha Rattanakorn (Reclining Buddha)

เป็นพระพุทธรูปปางไสยาสน์ สร้างเมื่อ
วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๐๔ โดย
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช
ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ราชาย
พระนามได้ และทำการบูรณะ ที่ชาลและทาสีใหม่

The Buddha statue was built on July 4, 1971.
His Majesty King Bhumibol Adulyadej provided its name.

We will renovate and improve
the condition of the Buddha statue.

พระพุทธรัดนากจำลอง

Buddha's Footprint Replica

ทางวัดได้ทำพร้อมกันกับพระนามของพระนอนอีกชุด
ที่ประดิษฐานให้ประชาชนได้เคารพบูชา จึงจะสร้างศาลาจำลอง
เพื่อประดิษฐานรอยพระพุทธรัดนากจำลอง ตามโครงการ
พัฒนาพื้นที่นาจังหวัด ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดพัทลุง

The name of the temple derived from the Buddha statue but
still lacking the place for people to pay respect. We, thus,
decide to build a Chaturaphak Pavillion. In addition, that
will be the area where Buddha's footprint replica will be
placed in accordance with People and Temple Development
Program, Phattalung Provincial Administrative Organization

บันไดนาคจำลอง

Naga Staircase Replica

บันไดนาค

Naga Staircase

องค์พระนอนประดิษฐานอยู่บนหน้าบันไดนาค (บ่อน้ำหน้า)
มีบันได 107 ขั้น ซึ่งถนนด้านหน้ามีฐานองค์พระจึงนับรวมถนนด้วย
เป็น 108 ขั้น ปรับปรุงบันไดเดิมให้เป็นบันไดนาค
พร้อมเสาไฟส่องสว่าง

The Reclining Buddha is placed on the hill top, inside
Rattanamaram Temple (Bo Ma Pae). There are 107 steps
from the base up to the top
but if the Buddha base is included, there are 108 steps in
total. Will be renovated from the old staircase
to Naga Staircase with lighting.

